

erről. Frank Antal a lévai intézetben kialakult eljárás alapelveit és lépéseit fejt ki; mindenik tényező szerepét megjelöli; a növendékek önállóságra vezetését tartja sarkalatos körülménynek, valamint az egyes intézetek eljárásának sajátos alakulását, ami azonban bizonyos általános elvek kifejeződését nem zárná ki, sőt elősegítené. E szempontból mindjárt tanulságos összevetésre ad alkalmat Gömöri Sándor cikke, mely az iglói eljárást mutatja be részletesen úgy, ahogyan 1911/12-ben történt. Az ilyen közlések a hasonló munkában fáradó olvasónak igen értékesek. Székely György ismerteti a szászországi tanítóképzés reformjára vonatkozó országgyűlési tárgyalásokat, melyek a pedagógiai és kormányzati szempontok némi összeütközését jelzik. A kísérleti lélektani tanfolyamról és a jeni szünidei kurzusról szóló tudósítások után könyvismertetés és egyesületi hírek következnek. Különálló s 1913 januártól kezdve külön is megrendelhető melléklet a *Gyakorlóiskola* (szerkeszti Urhegyi Alajos); a népiskolai tanításra ad módszeres útmutatásokat. Most Baló József közöl tanítási tervezetet a történelemből; Szász Irén magyarázó bevezetéssel a kiesz-téziás írás- és olvasás-tanításra ad példát; Diviaczky Rezső pedig a rajzzal kapcsolatos kézimunka köréből veszi tanítási tervezete anyagát.

Magyar Társadalomtudományi Szemle (VI. évfolyam, 1913, szerkesztik Angyal Pál, Apáthy István, Gaal Jenő). 1. szám. Imre Sándor Széchenyi és a magyar nevelés jövője címén a Széchenyi-ciklusban tartott előadását közli, tárgyi és személyi tekintetben mutatva be Sz. hatását a nevelésre. Bing Ede János az Eton College és az angol középiskolai nevelés szellemét ismerteti: a helyes nevelés célja mindig a józan értelmesség, a tökéletes jellem és az egészséges test, a jellemfejlesztés elvei: a tanulók önértetének, önállóságának erősítése, udvariasság, lovgiasság, vallásosság ápolása. Tuszkai Ödön a kultúra és közegészség viszonyáról szól; a művelődéssel sok egészségügyi veszedelem jár, amivel szemben az államtól az egészségnek hathatósabb, rendszeresebb védelmét kell követelni.

Nemzeti Kultúra (Gyula, III. évfolyam, 1913, szerkeszti dr. Horváth Dező). 1. szám. Feladatát abban keresi, hogy nagy közönséget és alkalmas talajt teremtsen a kultúra eszméi számára; nevelésügyi cikkeken kívül ismeretterjesztő részei is vannak; nem csak a műveltséget terjesztő és fejlesztő, hanem társadalomszervező és agitatórius folyóirat is akar lenni. Látnivaló, hogy aki a bevezetést írja (a szerkesztő), látja vidéki városainknak ily munkára nagyon izgató állapotát; vajha ne éreznék az ily természetű munkavágynak elkeseredésre való átalakulását. Molnár Viktor volt államtitkár